

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/63/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413211431
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8413211431.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Gallo, s. r. o., so sídlom Martin, Jilemnického 30, proti žalovanému E., o zaplatenie 530 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 257,55 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 16. 12. 2010 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou podanou na súd 19. 11. 2013 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia 530 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 16. 12. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tvrdeniami, že 20. 9. 2009 uzavrela so žalovaným zmluvu o pôžičke, evid. č. 5003283, na základe ktorej mu poskytla pôžičku v celkovej sume 1 164,64 eur. Žalovaný mal podľa zmluvy pôžičku splácať v pravidelných 29 mesačných splátkach po 40,16 eur. Žalovaný svoju povinnosť riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku porušil. K dátumu spísania žaloby uhradil iba sumu 642,56 eur. Vzhľadom na uvedené porušenie zmluvy listom z 1. 12. 2010 - vypovedanie zmluvy vyzvala žalovaného k okamžitej úhrade všetkých dlžných splátok jednorázovo. Žalovaný do podania žaloby dlžné splátky neuhradil a jeho dlh ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 530 eur. Žalobou si uplatňuje aj úroky z omeškania so zaplatením tohto peňažného dlhu v zákonnej výške.

Na preukázanie svojich tvrdení žalobkyňa spolu so žalobou predložila súdu listiny, a to zmluvu o pôžičke z 20. 9. 2010, evid. č. 5003283, „Všeobecné obchodné podmienky“ platné od 1. 9. 2010, „Vypovedanie zmluvy“ z 1. 12. 2010 spolu s doručenkou a prehľad splátok a úhrad.

V rámci prípravy pojednávania súd 15. 12. 2014 doručil žalovanému žalobu na vyjadrenie. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (drobné spory) bez nariadenia pojednávania len na základe predložených listinných dôkazov.

Oboznámením listinných dôkazov v spise súd zistil nasledovné skutočnosti:

Z písomnej zmluvy o pôžičke z 20. 9. 2009, evid. č. 5003283, súd zistil, že žalobkyňa 20. 9. 2009 uzavrela so žalovaným zmluvu, na základe ktorej sa zaviazala žalovanému poskytnúť pôžičku vo výške 900,11 eur za účelom úhrady jeho záväzkov špecifikovaných v zmluve (záväzkov voči spoločnostiam Quatro a Triangel). Žalovaný sa v zmluve zaviazal zaplatiť žalobkyni 29 mesačných splátok po 40,16 eur. Zmluva obsahuje údaj o celkovej sume pôžičky - 1164,64 eur, údaj o termíne konečnej splatnosti pôžičky - 29 mesiacov. Ďalej údaj o ročnej úrokovej sadzbe - 24,00 % a údaj o ročnej priemernej miere nákladov (RPMN) 24,00 %. Súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky (ďalej VOP).

Z písomného podania datovaného 1. 12. 2010 a pripojenej doručky súd zistil, že žalobkyňa týmto podaním žalovanému oznámila, že zmluvu o pôžičke z 20. 9. 2009 č. 5003283 s poukazom na zákon o spotrebiteľských úveroch a VOP vypovedá. Žalovanému súčasne oznámila, že ku dňu vypovedania zmluvy jej dlhuje celkom 652,01 eur, pričom istina 643,97 eur sa ďalej úročí denným úrokom z omeškania vo výške 0,05 % odo dňa vypovedania zmluvy. Žalovaného vyzvala na úhradu dlhu do 5 dní od doručenia podania. Podľa doručky písomnosť bola žalovanému doručená 10. 12. 2010.

Z prehľadu splátok a úhrad úveru predloženého žalobkyňou vyplýva, že žalovaný prvú splátku splatnú 20. 10. 2009 uhradil 21. 10. 2009, jednotlivé ďalšie splátky neplatil pravidelne každý mesiac. K 8. 10. 2013 na pôžičku uhradil celkom 642,56 eur.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, tzn. k 20. 9. 2009 (ďalej Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 20. 9. 2009, tzn. v čase uzavretia zmluvy o pôžičke (ďalej zákon o spotrebiteľských úveroch) na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V prejednávanej veci súd s poukazom na citovanú právnu úpravu vychádzal zo záveru, že zmluva o pôžičke uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným 20.9.2009 je zmluvou spotrebiteľskou, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide o zmluvu, ktorou sa žalobkyňa ako veriteľ zaviazala poskytnúť žalovanému ako spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a žalovaný ako spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Žalobkyňa je právnickou osobou, ktorej jedným z predmetov podnikania je poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom. Preto spĺňa charakteristiku dodávateľa podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a veriteľa podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Preto žalovaný spĺňa charakteristiku spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Podľa §4 ods.1 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cena tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečná splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, ktoré sa vzťahujú napôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe:

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov..

V prejednávanej veci zmluva o spotrebiteľskom úvere z 20. 9. 2009 neobsahuje všetky náležitosti podľa cit. ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. V zmluve úplne absentuje údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na spotrebiteľský úver (§ 4 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch). Zmluva síce obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN),

avšak bez uvedenia výšky celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (§ 4 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch). Zmluva ďalej neobsahuje údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch), a o konečnej splatnosti úveru (§ 4 ods. 2 písm. g) zákona o konečnej splatnosti). Vychádzajúc z citovaného ust § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch zákon absenciu týchto náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere nespája s následkom neplatnosti zmluvy. Poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Preto súd v prejednávanej veci spotrebiteľský úver považoval za bezúročný a bez poplatkov.

Údaj o RPMN a priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver sú jednými zo základných údajov zmluvy, ktoré majú slúžiť spotrebiteľovi pri rozhodovaní o návrhu zmluvy, pretože vyjadrujú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vyjadrené ročným percentom z celkovej výšky úveru. Aby spotrebiteľ mohol vyhodnotiť výhodnosť resp. nevýhodnosť úveru v porovnaní s inými porovnateľnými úvermi na trhu, musí mať v čase uzatvárania zmluvy presnú informáciu o výške RPMN ako aj o priemernej RPMN. Uvedenie týchto údajov zákon o spotrebiteľských úveroch považuje za tak dôležité, že s ich absenciou spája následok o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (§ 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch).

V prejednávanej veci v zmluve o spotrebiteľskom úvere úplne absentuje údaj o priemernej RPMN. Zmluva obsahuje síce údaj o RPMN vo výške 24,00 %, avšak bez uvedenia celkových nákladov, ktoré mal žalovaný za poskytnutie peňažných prostriedkov zaplatiť, bez špecifikácie výšky, počtu a termínov jednotlivých splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a tiež uvedenia konkrétneho termínu konečnej splatnosti úveru.

Podľa ust. § 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou:

1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru.

Pojmy celkové náklady spotrebiteľa a celková čiastka, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaplatiť nie sú totožné. Celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ za úver zaplatiť, je súčet celkovej výšky nákladov spotrebiteľského úveru a ostatných nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

V prejednávanej veci v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedené, že schválená suma pôžičky je 900,11 eur, pričom celková suma úveru je 1 164,64 eur. Ďalej je v zmluve uvedený údaj o počte mesačných splátok (29) a o výške jednej mesačnej splátky je 40,16 eur. Rozdiel sumy uvedenej ako celková suma úveru a sumy schválenej pôžičky predstavuje sumu 264,53 eur (1 164,64 eur - 900,11 eur). Táto suma síce zodpovedá násobku počtu v zmluve uvedených splátok a výšky mesačnej splátky uvedenej v zmluve (29 x 40,16 eur). Z takéhto dojednania však ani pri takomto dodatočnom matematickom výpočte nie je zrejmé, aká výška splátky pripadá na istinu úveru, aká na splátky úrokov, aká na poplatky a aká na poistenie, a v konečnom dôsledku nie je zrejmá ani celková výška nákladov žalovaného ako spotrebiteľa spojených s predmetným spotrebiteľským úverom.

Podľa čl. 6 bod 6.3 VOP v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie. Zo zmluvy nie je zrejmé, akú časť splátky predstavuje istina, akú úroky, a tiež akú samotné poistenie, ktoré v zmysle citovanej právnej úpravy nemusí spadať do celkovej sumy nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Preto ani matematickým spôsobom vypočítaná suma 264,53 eur nemusí predstavovať celkovú sumu náklady spotrebiteľa spojenú so spotrebiteľským úverom.

Súd len dodáva, že majú na zreteli primárny účel právnej úpravy normami spotrebiteľského práva (ktorým je zrozumiteľnosť pre spotrebiteľa a ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka právneho vzťahu) výkladu ust. § 4 ods. 2 písm. i) zákona o ochrane spotrebiteľa zodpovedá iba taký výklad, podľa ktorého každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška“, „počet“ a „termíny“ splátok sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť. Teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k prípadným iným poplatkom a poisteniu. Naplneniu uvedeného účelu preto nemôže urobiť zadosť zmluva neobsahujúca aj vyčíslenie čiastkových súm reprezentujúcich jednotlivé čiastkové položky. Odchylnosť takejto úpravy spotrebiteľských úverov od úpravy úverov všeobecne je práve prejavom zvýšenej pozornosti venovanej ochrane spotrebiteľa, ktorý pri rozhodovaní, či zmluvu uzavrie, by nemal byť zavádzaný nie celkom jasnými údajmi, z ktorých nemusí byť schopný vyvodit', aké bude skutočné navýšenie sumy, ktorú si požičiava a ktorú bude veriteľovi povinný zaplatiť (porovnaj napr.: rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co 499/2014 z 15. 4. 2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10Co 77/2013 z 22. 5. 2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoE 313/2010 z 9. 8. 2011 a ďalšie).

Pokiaľ ide o údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, v zmluve je tento údaj uvedený ako „29 mesiacov“. V zmluve nie je vôbec uvedená splatnosť jednotlivých splátok. Úpravu splatnosti splátok obsahujú iba drobným takmer nečitateľným písmom vyhotovené VOB, podľa ktorých prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak (čl. 6 bod 6.4 VOP). Pokiaľ nie je v splátkovom kalendári alebo v zmluve alebo v VOP stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci (čl. 6, bod 6.2 VOP). Za tohto stavu bolo pre žalovaného iba z údajov v zmluve o konečnej splatnosti „29 mesiacov“ a drobných nečitateľným písmom vyhotovených VOP objektívne obtiažne vyvodit', dokedy mal zaplatiť prvú splátku a kedy nastane termín konečnej splatnosti úveru, tzn. dokedy bude zmluva trvať.

Za ďalší dôvod, pre ktorý súd nárok žalobkyne na zaplatenie úrokov z poskytnutého spotrebiteľského úveru považoval za nedôvodný, je neplatnosť dojednania o úrokov z úveru v zmluve z dôvodu neprimeranej výšky dojednaných úrokov (24,00 %).

Podľa § 53 ods. 6 veta prvá Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

Podľa judikatúry za neprimeranú podmienku sa považuje taká dohodnutá výška úrokov, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú mieru, ktorá je obvykle určená s prihliadnutím na najvyššie úrokové sadzby uplatňované bankami pri poskytovaní úveru v danom čase (porovnaj napr.: rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 21 Cdo 1848/2004 a pod) .

V konkrétnom právnom vzťahu výška neprimeraných úrokov môže znamenať aj porušenie dobrých mravov v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V takomto prípade pôjde o neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka (porovnaj napr.: rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 M Cdo 1/2009z 31. 7. 2009, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26. 4. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6 Co 59/2014 z 28. 4. 2005 a pod.).

Z internetovej stránky Národnej banky Slovenska www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> súd zistil, že priemerná úroková miera pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných bankami pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 - 5 rokov v októbri 2009 bola 12,95 %. Z toho je zrejmé, že žalobkyňou požadovaný úrok je takmer dvojnásobne vyšší, ako úrok, za ktorý za obdobných podmienok banky poskytovali. Preto súd dojednanie o úrokoch z predmetnej pôžičky vo výške 24,00 % považoval za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi (ASPI, komentár k OZ od prof. Vojčička, Iura Edition) a za neprijateľnú podmienku, ktorá v zmysle je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka je neplatná.

V prejednávanej veci súd považoval za preukázané, že žalobkyne poskytla žalovanému pôžičku vo výške 900,11 eur, a že žalovaný na úhradu tejto pôžičky zaplatil celkom 642,56 eur tak, ako to vyplýva z prehľadu splátok a úhrad predložených žalobkyňou. Žalovaný nijako tento prehľad v konaní nespochybnil.

Súd preto žalovaného s poukazom na uvedený skutkový a právny stav veci zaviazal zaplatiť žalobkyni nevratnú istinu poskytnutého úveru, u ktorého splatnosť poslednej splátky podľa VOP bola dojednaná na 20. 3. 2012, vo výške 257,55 eur (900,11 eur - 642,56 eur). V prevyšujúcej časti, tzn. ohľadne istiny vo výške 272,45 eur, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Žalobkyňa žalobou požadovala zaplatenie aj úrokov z omeškania vo výške 9 % od 16. 12. 2010.

Podľa § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

V prejednávanej veci súd zastáva názor to, že podaním z 1. 12. 2010 si žalobkyňa dôvodné uplatnila právo na zaplatenie celého úveru, nakoľko žalovaný bol v omeškaní so zaplatením 11. splátky viac ako 3 mesiace. Preto súd priznal žalobkyni aj úroky z omeškania so zaplatením priznaného peňažného plnenia vo výške 257,55 eur, a to od 16. 12. 2010, tzn. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty stanovenej na plnenie. Súd žalobkyni priznal úroky v požadovanej výške 9 % ročne, ktorá zodpovedá výške úrokov určenej ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/2005 Z. z. znení účinnom k prvému dňu omeškania žalovaného v peňažnom dlhom (8 percentuálnych bodov + 1 % úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania). Keďže žalobkyňa požadovala úroky z omeškania zo sumy 530 eur, súd žalobu v prevyšujúcej časti aj ohľadne príslušenstva žalovanej istiny zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd žalobe vyhovel iba čiastočne. Pomer úspechu žalobkyne a žalovanej je cca. rovnaký. Preto súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).